

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α1

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604 534
ΦΑΞ : 213 1604 567

Καλλιθέα, 17/07/2017

Αριθμός απόφασης: 3948

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».
4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 21.03.2017 και αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανή προσφυγή της «.....», ΑΦΜ «.....», κατοίκου Κορίνθου, οδός «.....», κατά των παρακάτω πράξεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ:

	Προσβαλλόμενη πράξη	Φορολογία	Χρήση	Ποσό (€)
1	«.....»	Εισόδημα	01/01 – 31/12/2008	2.146.981,96
2	«.....»	Εισόδημα	01/01 – 31/12/2009	263.628,75
3	«.....»	Εισόδημα	01/01 – 31/12/2010	-
4	«.....»	Έκτακτη εισφορά	01/01 – 31/12/2009	3.349,33 €
5	«.....»	Έκτακτη εισφορά	01/01 – 31/12/2010	123,62 €
6	«.....»	Πρόστιμο (άρ.4 ν.2523/97)	01/01 – 31/12/2010	300,00 €

και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ, καθώς και τις οικείες εκθέσεις ελέγχου, των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 21.03.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

- i. Με την υπ' αρ. «.....» Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ οικονομικού έτους 2009 (χρήσης 01/01 – 31/12/2008) επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ποσού 975.900,89 €, πλέον 1.171.081,07 € (πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας), ήτοι συνολικού ποσού 2.146.981,96 €.
- ii. Με την υπ' αρ. «.....» Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ οικονομικού έτους 2010 (χρήσης 01/01 – 31/12/2009) επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ποσού 119.831,25 €, πλέον 143.797,50 € (πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας), ήτοι συνολικού ποσού 263.628,75 €.
- iii. Με την από 15.02.2017 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ οικονομικού έτους 2011 (χρήσης 01/01 – 31/12/2010) επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας μηδενικός φόρος εισοδήματος.
- iv. Με την υπ' αρ. «.....» Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Έκτακτης Εισφοράς Φυσικών Προσώπων ν. 3833/2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ έτους 2009 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εισφορά ποσού 3.349,33 €.
- v. Με την υπ' αρ. «.....» Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ν. 3986/2011 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ έτους 2010 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εισφορά ποσού 123,62 €.
- vi. Με την υπ' αρ. «.....» Πράξη Επιβολής Προστίμου Εισοδήματος (άρθρ.4 ν. 2523/1997) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ διαχ/κής περιόδου 01/01 – 31/12/2010 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο συνολικού ποσού 300,00 € σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 λόγω παράβασης των διατάξεων του άρθρου 62§5 ν. 2238/94.

Οι ως άνω προβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν κατόπιν της από 15.02.2017 Έκθεσης Μερικού Φορολογικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ για τις χρήσεις 01/01 – 31/12/2008, 01/01 – 31/12/2009 και 01/01 – 31/12/2010, βάσει της οποίας εντοπίστηκαν καταθέσεις σημαντικών ποσών σε τραπεζικούς λογ/σμούς που τηρούσε η προσφεύγουσα με τον πατέρα της, οι οποίες κρίθηκαν από τον έλεγχο ως προσαύξηση περιουσίας κατά τις διατάξεις του άρθρου 48§3 του ν. 2238/1994.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- I. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την έκδοση καταλογιστικών πράξεων για τις χρήσεις 2008, 2009 και 2010 έχει υποπέσει στην πενταετή παραγραφή, καθώς μέχρι την 31.12.2013 δεν εκκρεμούσε καμία εντολή ελέγχου για την ίδια, συνεπώς η υπ' αριθμ. «.....» εντολή ελέγχου εκδόθηκε μετά την παραγραφή των εν λόγω χρήσεων, ενώ ούτε η δεκαετής παραγραφή έχει εφαρμογή καθώς οι καταθέσεις σε ημεδαπές τράπεζες δεν συνιστούν συμπληρωματικά στοιχεία.
- II. Ουδέποτε υπήρξε πραγματική δικαιούχος και συμμετοχος στις ελεγχόμενες καταθέσεις, καθώς αφορούν αποκλειστικά συναλλαγές του αποβιώσαντος πατέρα της, όπου η ίδια

μέχρι και τον θάνατό του αγνοούσε τις εν λόγω κινήσεις στους τραπεζικούς λογ/μούς «.....» (€) και «.....» (\$) της νυν τράπεζας και εξ' όσων γνωρίζει αυτές αφορούν γνωστές πηγές εισοδήματος του πατέρα της κυρίως από τη ναυτιλιακή του εταιρεία «.....» που ιδρύθηκε από τον ίδιο στις 29.06.2005 με καταστατική έδρα «.....» Η «πηγή ή αιτία» της προσαύξησης περιουσίας δεν είναι άγνωστη καθώς ο κύριος καταθέτης είναι η εταιρεία «.....» και η φορολογική αρχή όφειλε να διερευνήσει εάν, τότε και πού έχουν φορολογηθεί τα συγκεκριμένα ποσά που κατατέθηκαν σε ελληνική τράπεζα.

- III. Η υπ' αριθ. «.....» εντολή ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ εκδόθηκε κατόπιν της υπ' αριθ. «.....» απόφασης της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) επί της υπ' αριθ. «.....» ενδικοφανούς προσφυγής των νομίμων κληρονόμων του αποβιώσαντος πατέρα της κ.κ. «.....» και «.....» βάσει της οποίας θα έπρεπε οι κρινόμενες καταθέσεις να επιμεριστούν ισομερώς στους δύο συνδικαιούχους. Συνεπώς, κατά παράβαση της αρχής της προηγούμενης ακρόασης, η απόφαση της Δ.Ε.Δ. επιμέρισε αυθαίρετα το 1/2 των καταθέσεων στην προσφεύγουσα χωρίς να κληθεί η ίδια να υποβάλει τις απόψεις της, ενώ χειροτέρευσε τη θέση της κατά παράβαση του διοικητικού δικαίου.
- IV. Ο έλεγχος του επίδικου τραπεζικού λογ/μού από το ΣΔΟΕ έγινε κατόπιν δικής της καταγγελίας, ενώ από τη διαθήκη του αποβιώσαντος πατέρα της όπου την αποκλήρωσε προκύπτει ότι η ίδια δεν επωφελήθηκε από τις καταθέσεις στους κοινούς τους λογ/σμούς.

Ισχυρισμός Ι

Επειδή στο άρθρο 72§11 εδάφιο 1^ο του ν 4174/2013 (όπως αναριθμήθηκε το άρθρο 66 με το άρθρο 8 του ν. 4337/2015) ορίζεται ότι: «11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προισχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84§1 του ν. 2238/94: «1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84§4 του ν. 2238/94, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρ.13§6 του ν. 3522/2006 (ΦΕΚ Α 276/22.12.2006), οριζόταν: «4. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκησή του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται: α) Στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου. β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου. Όταν τα συμπληρωματικά

στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της Παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 68§2 του ν. 2238/94, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 13§1 του ν. 3522/2006 (ΦΕΚ Α 276/22.12.2006), προβλεπόταν ότι: «2. Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή ή γ) περιέλθουν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στοιχεία βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής από φορολογικές ή τελωνειακές αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών που αποδεικνύονται ανακριβείς οι συναλλαγές, έστω και αν αυτά ζητήθηκαν πριν από την έκδοση του οριστικού φύλλου ελέγχου. Στις πιο πάνω περιπτώσεις το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία. Αν εκδοθεί το πιο πάνω φύλλο ελέγχου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 70».

Επειδή, εν προκειμένω, σύμφωνα με την από 15.02.2017 οικεία έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ για την προσφεύγουσα και του από 06.02.2015 Δελτίου Πληροφοριών του ΣΔΟΕ για τον πατέρα της «.....», που απεβίωσε στις 28.06.2010, προκύπτουν τα εξής:

Κατόπιν του με αριθ. πρωτ. ΕΜΠ «.....» & «.....» Πληροφοριακού Δελτίου με αριθμό καταχώρησης ICIS «.....» της Κ.Υ. ΣΔΟΕ, που αφορά επώνυμη καταγγελία και αναφέρει ότι ο «.....» (ΑΦΜ «.....») και η «.....» (ΑΦΜ «.....») είχαν «μεγάλες οικονομικές δοσοληψίες» με τον «.....» (ΑΦΜ «.....»), εκδόθηκαν οι με αριθ. «.....» και «.....» εντολές έρευνας, οι οποίες αντικαταστάθηκαν με τις «.....», «.....» & «.....» λόγω μετακίνησης υπαλλήλου, για άρση τραπεζικού απορρήτου των προαναφερθέντων και πραγματοποιήθηκε έρευνα στους τραπεζικούς λογαριασμούς τους.

Κατόπιν της υπ' αριθ. «.....» αρχικής εντολής έρευνας του ΣΔΟΕ για άρση του τραπεζικού απορρήτου των ως άνω τριών φορολογουμένων, το ΣΔΟΕ συγκέντρωσε στοιχεία από όλες τις τράπεζες με τις οποίες είχαν συναλλαγές οι ως άνω για το χρονικό διάστημα 01.01.2008 – 07.10.2010 και συγκεκριμένα, για τον αποβιώσαντα πατέρα της προσφεύγουσας που ελεγχόταν από το ΣΔΟΕ οι κινήσεις των τραπεζικών του λογ/μών, οι οποίοι τηρούνταν από κοινού με την κόρη του «.....» (προσφεύγουσα), εμφανίζονται στον πίνακα Νο1 «Καταθέσεων – Αναλήψεων «.....» στις σελ. 3 – 16 του ως άνω Δελτίου Πληροφοριών.

Το εν λόγω Δελτίο Πληροφοριών διαβιβάσθηκε στη Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ λόγω αρμοδιότητας για τον αποβιώσαντα «.....» με το υπ' αριθ. πρωτ. «.....» έγγραφο (αριθ. πρωτ. εισερχ. «.....») και η Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ συνέταξε έκθεση ελέγχου και εξέδωσε καταλογιστικές πράξεις για τον ως άνω αποβιώσαντα κατά των οποίων οι κληρονόμοι του κ.κ. «.....» και «.....» υπέβαλαν ενώπιον της Υπηρεσίας μας την υπ' αριθ. «.....» ενδικοφανή προσφυγή. Επί της εν λόγω προσφυγής, εκδόθηκε η υπ' αριθ. «.....» απόφαση της Υπηρεσίας μας βάσει της οποίας κρίθηκε ότι:

- Από το συνολικό ποσό καταθέσεων του έτους 2008 ύψους 4.944.371,89 €, η κατάθεση στις 14.10.2008 ποσού 25.000 \$ (ή 18.179,17 € όπως καταλογίσθηκε από τον έλεγχο κατά την προσαύξηση περιουσίας) στο λογ/μό «.....» (\$) που τηρούσε ο «.....» από κοινού με την προσφεύγουσα αφορά ισόποση επιστροφή χρημάτων από τον αδερφό

του, «.....», που του είχε μεταφέρει στις 19.05.2008, συνεπώς δεν συνιστά άγνωστη πηγή και άρα, αφαιρέθηκε από το καταλογισθέν εισόδημα του άρθρ.48§3 του ν. 2238/94.

- Δεδομένου ότι οι υπό κρίση τραπεζικοί λογ/σμοί τηρούνταν από κοινού με την προσφεύγουσα, οι καταθέσεις θα έπρεπε να επιμερισθούν ισομερώς στους δύο συνδικαιούχους και να διενεργηθεί έλεγχος κατά το μέρος που αφορά τον καθένα.
- Κατά το μέρος που αφορά τις καταθέσεις που καταλογίσθηκαν ως προσαύξηση της περιουσίας του αποβιώσαντα «.....», ήτοι το ½ των συνολικών καταθέσεων, οι προσφεύγοντες – κληρονόμοι αυτού δεν απέδειξαν ότι η πηγή των καταθέσεων ήταν γνωστή, συνεπώς η φορολογική τους υποχρέωση βασίσθηκε στο ½ των συνολικών καταθέσεων που ο έλεγχος έκρινε ως προσαύξηση περιουσίας.

Βάσει των ανωτέρω, εκδόθηκε η υπ' αριθμ.«.....» εντολή μερικού ελέγχου από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ για την προσφεύγουσα, «.....» (ΑΦΜ «.....») η οποία ήταν συνδικαιούχος των τραπεζικών λογ/σμών του αποβιώσαντος πατέρα της και βάσει της οικείας έκθεσης ελέγχου κλήθηκε να αποδείξει την πηγή των επίμαχων καταθέσεων οι οποίες υπερβαίνουν σημαντικά τα δηλωθέντα εισοδήματά της, όπως αποτυπώνονται στον παρακάτω πίνακα:

Χρήση	Δηλωθέν εισόδημα (€)	Καταθέσεις «.....» & «.....» (€)	Καταθέσεις «.....» (1/2) (€)
01/01 – 31/12/2008	28.374,97	4.944.371,89	2.472.185,95
01/01 – 31/12/2009	30.393,50	670.584,36	335.292,18
01/01 – 31/12/2010	12.100,00	25.934,32	12.967,16

Επειδή, βάσει των ανωτέρω, προκύπτει ότι ο έλεγχος των τραπεζικών καταθέσεων της προσφεύγουσας διενεργήθηκε κατόπιν νέων στοιχείων που προέκυψαν μετά την υποβολή των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματός της για τα οικονομικά έτη 2009, 2010 και 2011, για τις οποίες δηλώσεις δεν είχε εγερθεί υπόνοια περί της ανακρίβειας αυτών, συνεπώς η προθεσμία παραγραφής για τα ανωτέρω έτη εκτείνεται στη δεκαετία και άρα, δεν τίθεται θέμα παραγραφής για τις προσβαλλόμενες πράξεις.

Ισχυρισμοί: II, III

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 48§3 του ν. 2238/1994, όπως τροποποιήθηκε με άρθρο 15§3 του ν. 3888/2010 (ΦΕΚ Α 175/30.9.2010), ορίζεται ότι: «3. Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α` έως Ζ` της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.».

Επειδή, στην ερμηνευτική ΠΟΛ 1095/29.04.2011 αναφέρονται τα εξής: «[...] 2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του Ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του Ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος

υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματός του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά. 3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται **ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη.** Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα. [...]».

Επειδή με το άρθρο 1 παρ. 1 & 2 του ν. 5638/1932 ορίζεται ότι: «1. Χρηματική κατάθεση παρά τραπεζής εις ανοιχτόν λογαριασμόν επ' ονόματι δύο ή πλειοτέρων από κοινού (compte joint, joint account) είναι εν τη εννοία του παρόντος νόμου η παρέχουσα τον όρον ότι του εκ ταύτης λογαριασμού δύναται να κάμνη χρήσιν, εν όλω ή εν μέρει, άνευ συμπράξεως των λοιπών, είτε εις, είτε τινές και πάντες κατ' ιδίαν οι δικαιούχοι. 2. Η χρηματική κατάθεση περί ης η προηγούμενη παράγραφος επιτρέπεται να ενεργείται και εις κοινόν λογαριασμόν επί προθεσμία ή ταμειυτηρίου υπό προειδοποίησιν.».

Επειδή με το άρθρο 4 του ν. 5638/1932 ορίζεται ότι: «Κατάσχεσις της καταθέσεως επιτρέπεται, έναντι όμως των κατασχόντων αυτή τεκμαίρεται αμαχήτως, ότι ανήκει εις πάντας τους δικαιούχους κατ' ίσα μέρη.».

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 884/2016 απάντηση του ΣΤΕ επί προδικαστικών ερωτημάτων προκύπτουν τα εξής:

«[...] 7. Επειδή, ο ΚΦΕ (άρθρα 66 επ.) και, ήδη, ο ν. 4174/2013 (άρθρα 13 επ., τα οποία εφαρμόζονται κατ' αρχήν και στην παρούσα υπόθεση, σύμφωνα με τις ανωτέρω μεταβατικές ρυθμίσεις του άρθρου 66, που έχει αναριθμηθεί σε άρθρο 72, του νόμου αυτού), παρέχει στη φορολογική αρχή εξουσία ελέγχου της ακρίβειας των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, με διάφορα μέσα. Σε υπόθεση, όπως η παρούσα, στην οποία (πρέπει να) αναζητείται αν τα επίμαχα μεγάλα ποσά τραπεζικών λογαριασμών (και συναφών εμβασμάτων) του φορολογούμενου, που υπερβαίνουν κατά πολύ τα δηλωθέντα εισοδήματά του, αντιστοιχούν, εν όλω ή εν μέρει, σε μη δηλωθείσα, διαφυγούσα το φόρο οικονομική ύλη, [...]. Εξάλλου, σε υπόθεση όπως η κρινόμενη, **ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του.** [...]

8. Επειδή, η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, **φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση** [...]. Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα

υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [...]. Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων [...]. Ειδικότερα, τέτοια στοιχεία έμμεσης απόδειξης (ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος) μπορούν να θεωρηθούν ότι συντρέχουν σε περίπτωση, όπως η επίδικη, στην οποία τραπεζικός λογαριασμός του φορολογούμενου, μέσω του οποίου πραγματοποιείται έμβασμα στο εξωτερικό, περιλαμβάνει μεγάλο ποσό το οποίο δεν καλύπτεται από τα (νομίμως φορολογηθέντα ή απαλλαχθέντα του φόρου) εισοδήματα που αυτός έχει δηλώσει στη φορολογική αρχή ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν (υποχρεωτικής) κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών εξηγήσεων (σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, του άρθρου 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013) ή στο πλαίσιο διαδικασίας προηγούμενης ακρόασης, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, επιδεικνύοντας την οφειλόμενη, σε χρηστή Διοίκηση, επιμέλεια και λαμβάνοντας τα αναγκαία, κατάλληλα και εύλογα, ενόψει των περιστάσεων, μέτρα ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, που προβλέπονται στο νόμο (άρθρα 66 επ. του ΚΦΕ και άρθρα 13 επ. του ν. 4174/2013), καθόσον τα παραπάνω στοιχεία, συνολικώς ορώμενα, είναι, κατ’ αρχήν, ικανά να δικαιολογήσουν, ενόψει και των διδαγμάτων της λογικής και της κοινής πείρας, την εκτίμηση ότι **το επίμαχο ποσό άγνωστης προέλευσης** (αλλά, πάντως, κατά το συνήθως συμβαίνον, προερχόμενο από οικονομική δραστηριότητα επιτρεπτή κατά το νόμο) **αντιστοιχεί σε μη δηλωθέν, υποκείμενο σε φόρο εισόδημα του δικαιούχου του λογαριασμού [...].** Άλλωστε, η ανωτέρω, υπό το καθεστώς του ΚΦΕ, δυνατότητα έμμεσου προσδιορισμού φορολογητέας ύλης με βάση το ύψος των τραπεζικών καταθέσεων του φορολογούμενου επιβεβαιώθηκε με τη ρύθμιση του άρθρου 67B παρ. 1 του Κώδικα αυτού και, στη συνέχεια, με τη διάταξη του άρθρου 27 παρ. 1 περιπτ. ε του νόμου 4174/2013, η οποία εφαρμόζεται και σε διαφορά όπως η κρίνόμενη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 και ήδη 72 του ίδιου νόμου. Πράγματι, τέτοιες υποθέσεις είναι κατεξοχήν πρόσφορες για έμμεση απόδειξη της ύπαρξης φορολογητέου εισοδήματος και σχετικής φορολογικής παράβασης ανακριβούς δήλωσης και αντίστοιχης φοροδιαφυγής, λαμβανομένου υπόψη ότι **το επίμαχο ποσό είτε (α) αποτελεί φορολογητέο μη δηλωθέν εισόδημα, περίπτωση που είναι και η συνήθης, κατά τα κοινώς γνωστά, στην ελληνική οικονομική πραγματικότητα είτε (β) συνιστά απαλλασσόμενο του φόρου εισόδημα, οπότε ο φορολογούμενος βαρύνεται ούτως ή άλλως με την απόδειξη της συνδρομής των όρων της σχετικής φοροαπαλλαγής** (βλ. λ.χ. ΣΤΕ 387/2015) **είτε (γ) προέρχεται από κάποια άλλη, μη περιλαμβανόμενη στη δήλωσή του φορολογίας**

εισοδήματος αλλά κατ' αρχήν νόμιμη, πηγή ή αιτία (που μπορεί και να γεννά φορολογική υποχρέωση, με βάση διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας διαφορετικές από εκείνες της φορολογίας εισοδήματος), την οποία, πάντως, **ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει και, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή, παρέχοντάς της σχετικά στοιχεία, δυνάμενα να ελεγχθούν ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους και, αναλαμβάνοντας, σε διαφορετική περίπτωση, τον κίνδυνο να συναχθούν σε βάρος του συμπεράσματα περί τέλεσης της προαναφερόμενης φορολογικής παράβασης είτε (δ) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, απορρέει από συμπεριφορά που συνιστά ποινικό αδίκημα (λ.χ. εμπόριο ναρκωτικών ή δωροδοκία), με συνέπεια να υπόκειται (όχι σε φόρο εισοδήματος αλλά) σε δήμευση, σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 76 του Ποινικού Κώδικα και με ειδικές διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας. Περαιτέρω, σε υπόθεση όπως η παρούσα, το προαναφερόμενο, εμμέσως αποδεικνυόμενο, εισόδημα, ως άγνωστης πηγής ή αιτίας, λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 48 παρ. 3 (εδ. α') του ΚΦΕ, η οποία είναι, κατά τούτο, αρκούστως σαφής και προβλέψιμη στην εφαρμογή της, για το μέσο επιμελή φορολογούμενο, ο οποίος δεν θα μπορούσε να έχει τη δικαιολογημένη πεποίθηση ότι τέτοιο εισόδημά του μένει αφορολόγητο.».**

Επειδή, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ούτε με το υπ' αριθ. πρωτ. «.....» Υπόμνημα επί του Σημειώματος Διαπιστώσεων, ούτε με την υπό κρίση ενδικοφανή της προσφυγή, αλλά ούτε και με το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΕΔ «.....» Συμπληρωματικό Υπόμνημά της ενώπιον της Υπηρεσίας μας, δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία ώστε να υποδείξει στην φορολογική αρχή την πραγματική πηγή των πρωτογενών καταθέσεων στους τραπεζικούς λογ/σμούς που τηρούσε από κοινού με τον αποβιώσαντα πατέρα της κατά τα έτη 2008 – 2010, ενώ δεν απέδειξε ότι το σύνολο των καταθέσεων αφορά συναλλαγές αποκλειστικά του πατέρα της.

Επειδή, επιπλέον, οι αναφορές της στην εταιρεία «.....» προβάλλονται αβάσιμα, καθώς δεν προσκόμισε κανένα επίσημο στοιχείο από το οποίο να προκύπτει η σχέση του πατέρα της με την εν λόγω ναυτιλιακή εταιρεία, η φύση των εν λόγω χρημάτων καθώς και το εάν αυτά τα ποσά συνιστούν εισόδημα το οποίο είτε έχει φορολογηθεί είτε έχει απαλλαχθεί νομίμως της φορολογίας. Όσον αφορά στα σχετικά προσκομισθέντα στοιχεία, ήτοι α) αντίγραφο εμβάσματος ποσού 500.000 \$ στις 03.08.2007 από λογ/σμό ελβετικής τράπεζας της «.....» προς το κοινό λογ/σμό «.....» (\$) με όνομα δικαιούχου «.....» και αιτιολογία «PMT FOR NEW HOUSE» («ΠΛΡΜ ΓΙΑ ΝΕΟ ΣΠΙΤΙ») [Σχετ.7], β) το με αριθ. «.....» ΦΕΚ με τη δημοσίευση της υπ' αριθ. «.....» Κ.Υ.Α. σχετικά με την εγκατάσταση στην Ελλάδα γραφείου ή υποκαταστήματος της εν λόγω εταιρείας που εδρεύει «.....» [Σχετ.9], γ) το από 01.10.2010 έγγραφο του αποβιώσαντα «.....» προς την υπογεγραμμένο μόνο από τον ίδιο όπου δηλώνει ότι είναι ο τελικός δικαιούχος ιδιοκτήτης της εταιρείας [Σχετ.10], δ) αντίγραφο των ελεγμένων στις 13.03.2014 από την ελεγκτική εταιρεία «.....» οικονομικών καταστάσεων της εν λόγω ναυτιλιακής εταιρείας για τις χρήσεις 01/01 – 31/12/2007 και 01/01 – 30/06/2008 [Σχετ.12] και ε) τρεις (3) βεβαιώσεις εισαγωγής συναλλάγματος από την τράπεζα για την εν λόγω εταιρεία για τα έτη 2006, 2007 και 2008, δεν συνδέονται καθ' οποιοδήποτε τρόπο με τις επίμαχες καταθέσεις στους τραπεζικούς λογ/σμούς.

Ισχυρισμός IV

Επειδή, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις και τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αριθ. 2885/2015 απόφαση του ΣΤΕ προκύπτει ότι: «[...] 4. Επειδή, περαιτέρω, από το άρθρο 1 του ν. 5638/1932 "περί καταθέσεως σε κοινό λογαριασμό, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του ν.δ. 951/1971 και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 124 περ. Δ' στοιχ. α' του ν.δ. 118/1973, προκύπτει ότι χρηματική κατάθεση σε κοινό ανοικτό λογαριασμό τράπεζας, στο όνομα δύο ή περισσότερων, είναι εκείνη που περιέχει τον όρο, ότι μπορεί να γίνει χρήση, δηλαδή ανάληψη από τον κοινό αυτό λογαριασμό, από έναν ή περισσότερους από εκείνους στο όνομα των οποίων έγινε η κατάθεση, γιατί βάση της καταθέσεως αυτής η κυριότητα περιέρχεται μεν στην Τράπεζα, σύμφωνα με το άρθρο 806 και 830 του ΑΚ και το άρθρο 2 παρ. 1 του ν.δ. της 17-7/13-8-1923 περί ειδικών διατάξεων επί Ανωνύμων Εταιρειών" (Ολ. ΑΠ 1092/1991), αλλά καθένας από εκείνους, στο όνομα των οποίων έγινε η κατάθεση, δικαιούται κατ' αρχήν να απαιτήσει και να αναλάβει εξ ιδίου δικαίου και όχι ως αντιπρόσωπος άλλου, κατ' άρθρο 211 του ΑΚ, το σύνολο ή μέρος της καταθέσεως, χωρίς τη σύμπραξη των λοιπών συνδικαιούχων, οπότε γίνεται κύριος των αναληφθέντων χρημάτων και είναι αδιάφορο σε ποιον πράγματι από τους καταθέτες ανήκαν τα χρήματα, όπως αδιάφορη είναι και η μεταξύ των καταθετών σχέση που οδήγησε σε κατάθεση σε κοινό λογαριασμό, η οποία μόνο ενοχικές αξιώσεις μπορεί να δημιουργήσει σε βάρος εκείνου από τους δικαιούχους του κοινού λογαριασμού που προέβη στην ανάληψη των χρημάτων. Επιπλέον, από τις ανωτέρω διατάξεις, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 411, 489, 490, 491 και 493 του ΑΚ προκύπτει, ότι κατά του αναλαβόντος τα χρήματα από τον κοινό λογαριασμό, ο μη αναλαβών έχει αξίωση, λόγω της δημιουργούμενης ενεργητικής εις ολόκληρον ενοχής, ποσού ίσου προς το ήμισυ της καταθέσεως, εκτός αν από τη μεταξύ τους εσωτερική σχέση προκύπτει άλλη αναλογία ή δικαίωμα εφ' ολοκλήρου του ποσού ή έλλειψη δικαιώματος αναγωγής εκ μέρους αυτού που δεν προέβη στην ανάληψη (ΑΠ 1800/2012, 1001/2012). Εκ τούτων παρέπεται ότι, σε περιπτώσεις αποστολής εμβασμάτων που πραγματοποιούνται από κοινούς λογαριασμούς **πρέπει, καταρχήν, να γίνεται ισομερής επιμερισμός αυτών μεταξύ των συνδικαιούχων του λογαριασμού προέλευσης του εμβάσματος, σε περίπτωση δε που ο ελεγχόμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία των χρηματικών αυτών ποσών, η οποία εξικνείται μέχρι του σημείου ότι τα χρήματα δεν ανήκαν πράγματι σε αυτόν, οφείλει να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο τον ισχυρισμό του. [...]**».

Επειδή, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι εξαιτίας της υπ' αριθ. «.....» απόφασης της Υπηρεσίας μας της καταλογίσθηκαν αυθαίρετα οι μισές καταθέσεις που είχαν κριθεί στο σύνολό τους ως προσαύξηση περιουσίας του αποβιώσαντα πατέρα της απορρίπτεται ως αβάσιμος, καθώς η Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ εξέδωσε την υπό κρίση εντολή ελέγχου καθ' υπόδειξη της Υπηρεσίας μας, αλλά σε καμία περίπτωση η Υπηρεσία μας δεν καταλόγισε ή χειροτέρευσε τη θέση κάποιου φορολογούμενου, ενώ σε κάθε περίπτωση οι προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν κατόπιν ελέγχου που διενήργησε η αρμόδια φορολογική αρχή στις καταθέσεις και τις δηλώσεις της προσφεύγουσας.

Επειδή, όπως προαναφέρθηκε, με την υπ' αριθ. «.....» απόφαση της Υπηρεσίας μας κρίθηκε ότι η κατάθεση ποσού 18.179,17 € στο λογ/μό «.....» (\$) δεν συνιστά άγνωστη πηγή και άρα, αφαιρέθηκε από το καταλογισθέν εισόδημα του άρθρ.48§3 του ν. 2238/94, συνεπώς το ίδιο πρέπει να εφαρμοσθεί και στην κρινόμενη υπόθεση, καθώς πρόκειται για κοινό τραπεζικό λογ/σμό της προσφεύγουσας, άρα το ποσό των καταθέσεων διαμορφώνεται σε **2.463.096,36 €** [(4.944.371,89 – 18.179,17) x 0,5] αντί του 2.472.185,95 € (4.944.371,89 x 0,5) που προσδιορίστηκε από τον

έλεγχο, από το οποίο εάν αφαιρεθεί το καθαρό ετήσιο δηλωθέν εισόδημα ύψους 28.262,47 € (28.374,97 – 112,50), προκύπτει ποσό προσαύξησης περιουσίας **2.434.833,89 €**.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την μερική αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης 21.03.2017 και αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της «.....» (ΑΦΜ «.....»), και συγκεκριμένα:

α) την τροποποίηση της υπ' αριθ. «.....» Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικ. έτους 2009 λόγω μη προσμέτρησης στις επίμαχες καταθέσεις το ποσό των 9.089,59 € (18.179,18 x 0,5) βάσει των ανωτέρω, και

β) την απόρριψη της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση των λοιπών προσβαλλόμενων πράξεων.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης με βάση την παρούσα απόφαση:

1. Υπ' αριθ. «.....» Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2009 (χρήσης 01/01 – 31/12/2008):

Ποσά σε €	Βάσει δήλωσης	Βάσει ελέγχου	Διαφορά ελέγχου	Βάσει Δ.Ε.Δ.	Διαφορά Δ.Ε.Δ.
Φορολογητέο εισόδημα	27.549,97	2.471.473,45	2.443.923,48	2.462.383,86	2.434.833,89
Φόρος κλίμακας	4.423,49	980.324,38		976.688,54	
Μείωση φόρου	97,00	97,00		97,00	
Υπόλοιπο φόρου	4.326,49	980.227,38		976.591,54	
Συμπληρωματικός φόρος ακινήτων	247,50	247,50		247,50	
Φόρος που αναλογεί	4.573,99	980.474,88		976.839,04	
Εκπτώσεις από το φόρο	114,21	114,21		114,21	
Υπόλοιπο φόρου	4.459,78	980.360,67	975.900,89	976.724,83	972.265,05
Προκαταβολή φόρου	2.401,48	2.401,48		2.401,48	
Πρόσθετος φόρος ανακρίβειας (120%)		1.171.081,07	1.171.081,07	1.166.718,06	1.166.718,06
Σύνολο φόρου για καταβολή	6.861,26	2.153.843,22	2.146.981,96	2.145.844,37	2.138.983,11

2. Υπ' αριθ. «.....» Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2010 (χρήσης 01/01 – 31/12/2009):

Διαφορά φόρου	119.831,25 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (120%)	143.797,50 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	263.628,75 €

3. Από 15.02.2017 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 (χρήσης 01/01 – 31/12/2010):

Διαφορά φόρου	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (120%)	0,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	0,00 €

4. Υπ' αριθ. «.....» Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Έκτακτης Εισφοράς Φυσικών Προσώπων ν. 3833/2010 έτους 2009:

Διαφορά εισφοράς	3.349,33 €
------------------	------------

ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	3.349,33 €
----------------------------	-------------------

5. Υπ' αριθ. «.....» Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ν. 3986/2011 έτους 2010:

Διαφορά εισφοράς	123,62 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	123,62 €

6. Υπ' αριθ. «.....» Πράξη Επιβολής Προστίμου Εισοδήματος (άρθρ.4 ν. 2523/97) διαχ/κής περιόδου 01/01 – 31/12/2010: 300,00€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.